

ZORTZIKO

para la comparsa de Jardineros, el lunes de Carnaval
DE 1841

Nekazariak maite
 Degu zortzikoa,
 Dantza beste lekutan
 Ez dan modukoa,
 Kanta biotz pozgarri
 Euskal-errikoa,
 Plaza soñu egoki
 Denboretakoa.

Belar edo lorea
 Usai gozo fina
 Iñpligu, albaraka,
 Arros, klabeliña,
 Bioleta, lilia,
 Aleli, jazmiña,
 Dauzka gure baratzak
 Eziñ esan diña.

Emakumeak datoz
 Baratz-gilleakin,
 Apainduak soñeko
 Polit berriakin,
 Plazara dantzatzera
 Soñu ederrakin,
 Eta gero echera
 Nor berearekin.

Jateko alkachofa
 Laranjak, limoyak,
 Melokotoi, aranak,
 Gingak, gereziyak,
 Illar, baba, baberrun
 Eta marrubiyak,
 Esparragoak, azak,
 Lechugak, meloyak.

Uda berriko dago
 Baratza gurea,
 Belar onak ugari,
 Oparo lorea,
 Usaya chit gozoa,
 Eder kolorea,
 Indarrean sustraya,
 Berde landarea.

Lore, berdura, fruta,
 Esan ez dan asko,
 Gure baratzan laster
 Dira agertuko,
 Beren sasoi denboran
 Diranak elduko,
 Eta orain adiyó
 Emendik orduko.

JOSÉ VICENTE DE ECHEGARAY.

